

OSNOVNI SUD U BIJELOM POLJU

K. br. 537/2010

U IME NARODA

Osnovni sud u B.Polju kao prvostepeni krivični u vijeću sastavljenom od sudije Rahma Bande, kao predsjednika vijeća, i sudija porotnika Pešić Miljana i Bećirović Gana, kao članova vijeća, uz učešće zapisničara Popović Ljiljane, u krivičnom predmetu protiv optuženog K.V.iz Bijelog Polja, postupajući po Optužnici ODT-a iz Bijelog Polja Kt. br. 614/08 od 12.12.2008.godine, zbog krivičnog djela pronevjera iz čl. 420. st. 2. u vezi st. 1. Krivičnog Zakonika, nakon dovršenog usmenog, glavnog i javnog pretresa, održanog dana 10.12.2010.godine, u prisustvu zamjenika ODT iz Bijelog Polja Šćepanović Vesne, optuženog K.V.i njegovog branioca D.K.a adv.iz Bijelog Polja, a u odsustvu uredno obaviještenog predstavnika u Ministarstvu za uredjenje prostora i zaštite životne sredine CG Podgorica, istog dana donio je i javno objavio,

P R E S U D U

Optuženi K.V.A, od oca P. i majke Z. rođene L., rođen .godine u Bijelom Polju, živi u mjestu rodjenja - P., Crnogorac, državljanin Crne Gore, pismen, završio Srednju Školu, oženjen, otac dvoje maloljetno djece, vojsku služio 1991.godine u Tivat, srednjeg imovnog stanja, ne osudjivan.

- Na osnovu čl. 363. st. 1. tač. 3. ZKP-a.

OSLOBADJA SE OD OPTUŽBE

Da je:

- u periodu od 15.06. 2008.godine do 01.07.2008.godine u Bijelom Polju na graničnom prelazu "Dobrakovo" u svojstvu prodavca vinjeta, za naplatu eko-takse, angažovan od strane Ministarstva turizma i zaštite životne sredine Crne Gore, u namjeri da sebi pribavi protivpravnu imovinsku korist, prisvojio novac u iznosu od 8.950,00 eura, koji mu je povjeren na radu, a isti potiče od prodatih vinjeta,

-čime bi izvršio krivično djelo pronevjera iz čl. 420. st. 2. u vezi st. 1. Krivičnog zakonika,

Jer nije dokazano da je optuženi izvršio krivično djelo za koje je optužen.

Troškovi krivičnog postupka padaju na teret budžetskih sredstava.

O b r a z l o ž e n j e

Osnovni državni tužilac iz B.Polja podnio je ovom sudu optužnicu Kt. br. 614/08 od 12.12.2008. godine, protiv K.V. iz B.Polja, zbog krivičnog djela pronevjera iz čl. 420. st. 2. u vezi st. 1. Krivičnog zakonika.

Presudom ovog suda K.br. 50/09 od 22.06.2010.godine optuženi K.V.a, oglašen je krivim da je izvršio krivično djelo pronevjera iz čl. 420. st. 2. u vezi st. 1. KZ, i osudjen na kaznu zatvora u trajanju od 3. mjeseca. Na navedenu presudu žalbe su izjavili ODT u Bijelom Polju i branilac optuženog, pa je Viši sud u Bijelom Polju svojim rješenjem Kž.br. 720/10 od 08.10.2010.godine, ukinuo prvostepenu presudu i predmet vratio istom sudu na ponovno sudjenje.

Sud je glavni pretres održao i zaključio dana 10.12.2010.godine u odsustvu uredno obaviještenog predstavnika oštećenog Ministarstva uredjenja prostora i zaštite životne sredine CG Podgorica, shodno čl. 453. ZKP-a.

Zamjenik ODT u završnoj riječi je izjavila, da ostaje u svemu pri svojoj ranije datoj završnoj riječi, jer je i u ponovnom postupku izvedenim dokazima utvrđeno da je optuženi počinio krivično djelo stavljeni mu na teret. A ovo sa razloga što se na glavnem pretresu utvrdilo da je specifikacija koja je služila kao prilog ugovoru koji je optuženi podpisao sa Ministarstvom u sebi sadržavala sve potrebne elemente za utvrđivanje vrijednosti kojom je optuženi zadužen. Naime, na specifikaciji je decidno navedeno da se optuženi zadužuje sa određenim brojem komada vinjeta kategorije M1, M2, M3, N1, N2, N3, sa serijskim brojevima od određenog do određenog broja, a što je po pojašnjenju vještaka apsolutno u skladu sa pravilima računovodstvene i finansijske struke. Pri tome se mora imati u vidu da su oznake M1, M2, M3, N1, N2, i N3, oznake a koje oznake se nalaze na specifikaciji prestavljaju u stvaru nominalnu vrijednost jedne vinjete na primjer, vinjeta sa oznakom M1, ima nominalnu vrijednost 10 eura, itd. Kako iz svega naprijed iznijetog proizilazi da je optuženi počinio krivično djelo stavljeni mu na teret, predložila je sudu da ga oglasi krivim i osudi na kaznu po Zakonu.

Optuženi K.V.a ne priznaje izvršenje krivičnog djela pa je u svojoj odbrani u istražnom postupku naveo, da je angažovan od strane Ministarstva turizma CG da radi na graničnom prelazu Dobrakovo kao prodavac vinjeta. Istakao je da je započeo sa radom 14/15.06.2008.godine, u smjeni od 20 do 08 časova. Njih 16 radnika je obavljalo te poslove. Prije nego što je započeo sa obavljanjem poslova došli su iz Ministarstva turizma iz Podgorice i donijeli 16 kasa za njih 16. radnika i na svakoj kasi je pisalo ime i prezime radnika. Oni su zadužili te kase nakon čega su im dali ključeve od kase, koju pojedinačno duže. Kase su bile veličine oko 30 x 30 cm, u kasama su se nalazile vinjete različitih vrijednosti koje su glasile 10,30,50,80,100 i 150 eura. Obrizom na kategoriju vozila lijepili su i različitu vrijednost pojedinačne vinjete. te poslove jeradio do 01.jula 2008.godine i za tih 15. dana radio je 8 smjena. Poslije svake smjene predavao je pazar za vinjete koje je zaliјepio na šoferšajbnama vozila. Po proteku od 15. dana iz Ministarstva turizma su došli izvršili popis kasa i tada su mu rekli da ima manjak vinjeta u kasi. Nakon izvršenog popisa on je pošao kući, a po proteku oko sat ipo vremena, pozvali su ga i zatražili ključeve od kase, te im je predao ključeve i tada su ga razdužili i sa kasom i sa ključevima. Istakao je da jevršen popis u kasama i kod ostalih radnika te da je i kod drugih radnika nadjen manjak, a kod nekih radnika je nadjen višak vinjeta u kasi. Po njegovom mišljenju prilikom zaduženja kasa dato mu je manje vinjeta u vrijednosti onoliko koliko je nadjen manjak u kasi. Prilikom zaduženja tih kasa nijedan od radnika nije vršio provjeru da li u kasama imavrijednosti vinjeta onoliko koliko su zadužili. On tvrdi da njegovom greškom nije nastao manjak vinjeta u kasama, već kao što je to predhodno istakao siguran je da su zadužili manju vrijednost vinjeta nego što je to glasilo prilikom zaduženja. A prilikom zaduženja kase on je od dokumentacije dobio ugovor o radu a vjerovatno tada je sa tim ugovorom bio i neki dokument po osnovu kojeg je izvršeno zaduženje te kase. Istakao je da kada je zadužio kasu sa ključem, tražio je da ga obavijeste konačno o stanju popisa, a pošto isti nijesu izvještavali on je poslije par dana pošao za Podgoricu i razgovarao sa N.P.koji radi u Ministarstvu turizma, i njemu rekao da je manjak nastao sa razloga što je manje vinjeta zadužio, i na njegovu konstataciju da je kod drugih bilo viška, rekao mu je da od viška ne boli glava. Tada mu je P. i rekao što nijesu izbrojali što su zadužili. Medjutim, bilo je toliko posla da nijesu imali vremena da vrše brojanje zaduženja. Prilikom razduženja ključa i kase, on nije podpisivao nikakav zapisnik već su samo uzeli ključ i kasu i ponijeli za Podgoricu. Prilikom prodaje vinjeta izdavao je račune licima koji su tražili račun za aizdatu vinjetu, kojim računom su ta lica pravdala kod gazde novac koji su potrošili. A dešavalo se da kolega zatraži od njega da mu ispiše račun za vinjete koje je izdavao taj kolega, jer im je povremeno nestajalo tih računa a on bi tada za tog kolegu izdao takav račun i podpisao ime i prezime. U takvim situacijama iznos koji je glasio na računu naplatio je kolega koji je tražio kod njega uslugu da mu napiše račun. Na glavnem preptresu od 14.04.2009.godine je dodao, da ako je bilo manjka onda je to iz razloga što nije zadužio vinjete, jer vinjete nije brojao, a zna da je kod pojedinih radnika koji su zadužili vinjete bilo i viška tih vinjeta. Na pitanje je kazao da je zadužio vinjete i kasu oko 23,30 h, 14.06.2008.godine a sa prodajom su neki počeli da rade od 00 časova 15.06.2008.godine. On je počeo da radi 15.06.2008.godine

od 20 h. , kada je smjena počela. Istakao je da se ne sjeća da li je podpisao zaduženje možda je podpisao, ali nije brojao vinjete. Primio je kasu sa vinjetama, koje su bile u kasi od P. N., predstavnika Ministarstva i probao je ključ od kase a na njegovu kasu je bilo napisano njegovo ime i prezime. Medutim, on nije gledao serijske brojeve vinjeta, već je kasu zaključao i ostavio. Misli da niko nije imao ključ od kase sa kojom je bio zadužen a ključ sa kojim je zaključao kasu ostao je kod njega. Istakao je i to kada bi dolazio na posao on bi odključao kasu i uzeo koliko mu treba vinjeta i što nebi prodao opet vratio u kasu. Nije mu ni palo na pamet da izvrši kontrolu vinjeta, već je samo zaključao kasu, ostavio i kada je počeo da radi uzimao je vinjete. On je čuo da jedna djevojka koja je zaduživala vinjete imala je višak vinjeta, mada se ne može sjetiti kako joj je ime. Kada su vršili popis prilikom kontrole bio je prisutan i on je otvorio kasu, a D.a Š. je brojala vinjete i kontrolisala i rekla mu da nedostaje manjak u iznosu kako to stoji u optuženju. Na pitanje branioca odgovorio je, kada se zaduživao sa vinjetama i sa kasom nije vršeno brojanje vinjeta, već je samo uzeo kasu, provjerio da li radi brava na kasi ali nije vršio prebrojavanje niti lice od kojeg je zadužio vinjete i kasu.

Branilac optuženog u završnoj riječi je izjavio, da ostaje u svemu pri ranije datoj završnoj riječi i navodima iz žalbe izjavljene na raniju presudu, stim što dodaje sledeće :U ponovnom postupku na nedvosmislen način je utvrđeno da prilikom razduživanja i zaduživanja optuženog nije postupljeno u skladu sa knjigovodstvenim pravilima, odnosno da u zapisnicima o zaduživanju i razduživanju da su sačinjavani je moralo biti konstatovano kako da je izvršeno mašinsko ili mehaničko brojanje vinjeta prilikom zaduženja i razduženja, tako i da je prilikom sačinjavanja tih zapisnika izvršeno konstatovanje serijskih brojeva svake vinjete po njenoj nominalnoj vrijednosti. Inače, najbolji dokaz i najbolja potvrda odbrane njegovog branjenika je iskaz svjedoka P. N., koji je kazao da njegov branjenik nije ni zadužen ni razdužen na način kako je to bilo potrebno, a i vještak je pojašnjavajući svoj nalaz i mišljenje decidno kazao, da nema konstatacija o tačnom broju zaduženih vinjeta, kao i o nominalnoj vrijednosti, te da se čak i prilikom mašinskog brojanja novca ili hartija od vrijednosti pojavljuju greške u vidu manjka, a što je u konačnom potvrdio i svjedok P. N.a, kada je u svom iskazu jasno kazao, da su imali slučajeva da su neki računopolagači zaduženi sa manjim brojem vinjeta, a drugi sa većim brojem. Sa svega naprijed iznijetog traži da sud njegovog branjenika oslobodi od optužbe.

Optuženi u završnoj riječi je izjavio, da u svemu prihvata završnu riječ svog branioca i nema šta da doda.

Sud je na glavnem pretresu u dokaznom postupku saslušao vještaka ekonomski struke dipl. ecc. D.Ć.a, na saglasni predlog stranaka pročitao iskaze svjedoka P. N., dat na zapisniku o glavnem pretresu od 22.06.2010.godine, Š. D.e, dat na zapisniku kod istražnog sudije od 10.11.2008.godine i sa zapisnika o glavnem pretresu od 14.04.2009.godine, A.S., dat na zapisniku kod istražnog sudije od 10.11.2008.godine i sa zapisnika o glavnem pretresu od 14.04.2009.godine, V.V.a, dat na zapisniku kod istražnog sudije od 22.11.2008.godine i sa zapisnika o glavnem pretresu od 14.04.2009.godine, R.Z.a, dat na zapisniku kod istražnog sudije od 22.11.2008.godine i sa zapisnika o glavnem pretresu od 14.04.2009.godine, pročitao iskaz punomoćnika oštećenog J.A., dat na zapisniku o glavnem pretresu od 17.09.2009.godine, pročitao Ugovor o djelu br. 01/2200/1 od 04.07.2008.godine zaključen 15.06.2008.godine, pročitao zaduženje br. 01-2200/1 od 15.06.2008.godine, izvršio uvid u fotokopiju izvoda iz knjige o predaji novca, fotokopiju izvještaja o popisu vinjeta u sefu okriviljenog na dan 01.07.2008.godine, izvršio uvid u izvještaj o izvršenoj provjeri zaduženih i prodatih vinjeta kod okriviljenog K.V.e, pročitao nalaz i mišljenje sudskog vještaka D.Ć.a od 28.11.2008.godine, izvršio uvid akt - kopija Ministarstva turizma u kome su navedene kategorije vinjeta M1,M2, M3,N1,N2, i N3, i navedene nominalne vrijednosti za svaku od pojedinih kategorija, i izvršio uvid u izvod iz KE na ime optuženog K.V.izdat od strane Uprave Policije - PJ B.Polje br. 629 od 04.09.2009.godine.

Cijeneći izvedene dokaze pojedinačno i u medjusobnoj vezi, pa ih dovodeći u vezu sa odbranom optuženog shodno čl. 360. st. 2. ZKP-a, sud je našao da nije dokazano da je optuženi izvršio krivično djelo za koje je optužen.

Svjedok P. N.a u bitnom je naveo, da je zaposlen kao službenik u Ministarstvu turizma i zaštite životne sredine Crne Gore i bio lično zadužen da prati početak rada na Graničnom prelazu Dobrakovo. Dana 14. juna 2008.godine u večernjim časovima, prije pola noći par sati, imali su razgovor sa svim zaposlenim službenicima - licima koja su pod ugovorom obavljali tu djelatnost - prodaje vinjeta, bez obzira da li su bili u prvoj ili noćnoj smjeni. Sa svima je pojedinačno obavio razgovor i iste upoznao sa sadržajem sefa i obavezama koje su navedene u ugovoru. Sva lica koja su bila prisutna podpisali su ugovor i na taj način prihvatali zaduženja. Nije u saznanju da se žalilo bilo koje lice koje je angažovano za prodaju vinjeta osim okrivljenog K.a da sadržaj u sefu ne odgovara onome što je navedeno u ugovoru koji su podpisali. U trenutku zadruživanja vinjeta odnosno podpisivanja ugovora niko od lica koja su angažovana po ugovoru nijesu imali pridmјedbi na sadržaj u sefu. Vinjete su fabrički pakovane u pakovanje od 100 komada, **tako da ne može da ospori činjenicu da nije i fabrički došlo do odredjenog nedostatka - manjka.** Na pitanje branioca okrivljenog može li se svjedok izjasniti dali je okrivljeni K. ili ostali koji su zasnovali radni odnos podpisivali zapisnik o zaduženju vinjeta, odgovorio je, zapisnik o zaduženju vinjeta nije podpisivan ni u jednom slučaju podpisivan je ugovor, jer zapisnik nije postojao kao forma dokumenta ne samo na graničnom prelazu Dobrakovo već ni na jednom drugom graničnom prelazu, podpisivan je samo ugovor, i prilog ugovora je bilo zaduženje sa serijskim brojevima vinjeta i ukupne i pojedinačne vrijednosti. Dalje na pitanje dali je okrivljeni prilikom prijema kase kada je zadužio vinjete, brojao vinjete on ili neko drugi, odgovorio je, nijesu fizički brojane u podpunosti vinjete ni kod jednog pa ni kod okrivljenog, ali su imali mogućnost da izvrše uvid i upozorenje su bili na odgovornost i sadržaj sefa, a ključ od sefa su imala samo lica koja su zadužena sa istim i vrlo je bilo teško i fizički izbrojati sve vinjete kod svih lica i svim licima je ukazano na vrijednost sefa. Dalje na pitanje jeli stvarno postojao samo jedan ključ od sefa ili više ključeva, odgovorio je, postojala su dva ključa, a drugi ključ se nalazio zaključan u sefu Ministarstva turizma i po pitanju bezbjednosti insistirali su da se sefovi nalaze u prostorijama Policije na graničnim prelazima svakom pa i ovom u Dobrakovu, kako bi onemogućili da neovlašćena lica ne dolaze u posjed sefa. On nije provjeravao dali je ključ od jednog sefa mogao otvoriti drugi sef. Dalje na pitanje kakva je sada procedura za čuvanje sefova ili je nešto promijenjeno, odgovorio je, njemu nije poznato da je došlo do promjene načina čuvanja sefova, a sada su to dva Ministarstva, a naplata vinjeta je ostala u Ministarstvo prostora i zaštite životne sredine, i njemu nije poznato da je došlo do promjene načina obezbjeđivanja sefova. Dalje na pitanje jesu li službenici koji su radili na prodaji vinjeta da kod jednog se pojavi da jedan službenik kada prodaje vinjete ako mu nedostaje vinjeta odredjene vrijednosti, posudi kod drugog službenika koji prodaje vinjete, odgovorio je, na to se ne može izjasniti, a Ministarstvo je imalo angažovana lica koja su bila odredjena za prodaju vinjeta kako bi obezbijedili svu neophodnu pomoć i koja se odnosi na distribuciju vinjeta i kako bi izbjegli situaciju da u jednom trenutku nedostanu vinjete i ne razumije potrebu bilo koga da pozajmljuje od drugog lica, jer su u konkretnom slučaju radila po 4. službenika za prodaju vinjeta na ovom prelazu, tako i pod predpostavkom da je jednom službeniku nedostajao tip vinjete, moglo je drugo lice prodavati vinjete. Dalje na pitanje nakon spora koji je nastao kod okrivljenog prilikom razduživanja dali je isti prisustvovao, odgovorio je, nije bio prisutan, prisutna je bila radna grupa odnosno tim koje je Ministarstvo tuzma odredilo da izvrši presjek stanja odnosno da izvrši presjek preostalog broja zaduženih vinjeta i uplaćenih iznosa i utvrđili su da se radi o nedostatku odnosno manjku kod odredjenih lica, a što je bio slučaj u konkretnom slučaju kod okrivljenog. Tada se insistiralo da se radi o brojanju svih vinjeta i sačinjavani su zapisnici o nadjenom stanju. Dalje na pitanje dali je svjedoku poznato da li mu je poznato kada su radnici zaduživani, došlo do slučaja da je neko imao više zaduženih vinjeta bez obzira na tip, nego što je on bio formalno zadužen, odgovorio je nije u saznanju da je takvih slučajeva bilo. Dalje na pitanje dali svjedok smatra pošto je to tada bilo jedno Ministarstvo zbog vremena smatra li da je napravljen propust što nije izvršeno brojanje po serijskim brojevima svakog tipa vinjeta, odgovorio je ne smatra da je bilo propusta u samoj organizaciji jer više od 15. dana posvećeno samoj obuci i pripremi za taj posao na svim graničnim prelazima obučavali su za taj posao, i samim podpisivanjem ugovora lica su preuzele odredjenu odgovornost. Na pitanje Zamjenika ODT dali svjedok može da se izjasni da ostavlja mogućnost fabričke greške i dali je postojao i jedan slučaj da je u fabričkom upakovanim buntu vinjeta postojao manjak, odgovorio je, nijedan do sada slučaj nezna ni u slučaju kada su uništavali preostali dio vinjeta u popisu što su radili sa Poreskom upravom.

Svjedokinja Š. D.a u bitnom je navela, da je zaposlena u Ministarstvu turizma, kao samostalni savjetnik je posvjedočila da sva lica koja su vršila prodaju vinjeta na graničnom prelazu Dobrakovo dana 14.06.2008.godine zadužila su kasu u kojoj su se nalazila protivvrijednost vinjeta u novčanom iznosu od 153.000 eura i sva lica dobila su kasu sa ključem i nakon što su zaprimila tu kasu podpisali ugovor o djelu u sklopu kojeg ugovora se nalazilo i zaduženje u navedenom iznosu i zna da je tada K.V.a preuzeo kasu sa ključem i podpisao ugovor i zaduženje vinjeta u iznosu od 153.000 eura. A dana 01.07.2008.godine, vršili su kontrolu svih lica koja su bila angažovana na prodaju vinjeta na graničnom prelazu Dobrakovo, te su tada u kasi koju je dužio K.V.a našli vinjete u vrijednosti od 128,180,00 eura, te su tada uvidom u izvode CKB Banke našli da je K. od prodaje tih vinjeta uplatio iznose i upisani su svi iznosi pojedinačno vezani za datume i kada su sabrali uplaćeni iznos novca i vrijednost od vinjeta nadjenih u kasi, dobili su iznos od 144.050 eura, što znači da od zaduženog iznosa nedostaje iznos od 8.950,00 eura.

A svjedoci V.V., R.Z. i A.S.a su u svom svjedočkom iskazu su saglasni, da su bili angažovani od strane Ministarstva i zaštite životne sredine CG, da na graničnom prelazu Dobrakovo prodaju vinjete - naplate eko takse i da su svi zadužili kase u kojima su se nalazile vinjete vrijednosti novca od po 153.000 eura, i da su nakon toga podpisali ugovor o djelu i zaduženje vinjeta koje su se nalazile u kasi. A A.S.a je još kazala da je radila i kao kordinator na prelazu Dobrakovo i da je nakon podpisivanja ugovora i zaduženja o preuzetim kasama i vinjetama uzela kopiju ugovora svih radnika.

Iz ugovora o djelu br. 01-2200/1 zaključenog 15.06.2008.godine, se vidi, da su od strane Ministarstva turizma i zaštite životne sredine CG, K.V.i povjereni poslovi prodaje vinjeta - potvrda o uplaćenoj ekonaknadi na graničnom prelazu Dobrakovo. A iz zaduženja br. 01-2200/1, od istog datuma se vidi, da je K.V.a zadužen sa vinjetama ukupne vrijednosti 153.000 eura, prema specifikaciji i upisani broj zaduženih vinjeta. A iz izvještaja o izvršenom popisu vinjeta u sefu okriviljenog i izvještaja o kontroli rada se utvrđuje da je bio manjak u iznosu od 8.950 eura. A iz akta - kopije Ministarstva turizma u kome su navedene kategorije vinjeta M1,M2,M3 i N1,N2 i N3, se vidi da su navedene nominalne vrijednosti za svaku od pojedinih kategorija.

Uvidom u nalaz i mišljenje vještaka ekonomskе struke dipl. ecc.D.Ć.a od 28.11.2008.godine, koji je dat na osnovu dokumentacije koja se nalazi u spisima se vidi, da je optuženi prilikom podpisivanja ugovora sa Ministarstvom turizma i zaštite životne sredine CG dana 15.06.2008.godine, podpisao zaduženje sa vinjetama ukupne vrijednosti od 153.000 eura, i da je po ugovoru imao obavezu da prodaje zadužene vinjete u apoenima u zavisnosti od vrste motornog vozila,a da na kraju svake smjene na samom graničnom prelazu ovlašćenom licu poslovne Banke izvrši predaju novca dobijenog prodajom vinjeta u toku smjene uz preuzimanje potvrde o navedenoj predaji i istu čuva radi dalje evidencije. Iz dokumentacije se utvrđuje da je optuženi u periodu od 15.06.2008 do 01.07.2008.godine, ovlašćenom licu Poslovne Banke predao novčana sredstva u ukupnom iznosu od 15.870,00 eura. A dana 01.07.2008.godine pomenuto Ministarstvo je izvršilo kontrolu poslovanja i utvrdilo da je neprodatih vinjeta nadjeno u sefu optuženog ukupno u iznosu od 128.180,00 eura. Kako je popisom utvrđeno iznos neprodatih vinjeta od 128.180,00 eura, iznos uplaćenih sredstava, koji predstavlja iznos prodatih vinjeta od 15.870,00 eura, što daje zbir od 144.050,00 eura. Kada se od iznosa zaduženih vinjeta od 153.000,00 eura oduzmu iznos uplaćenih sredstava kao iznos prodatih vinjeta i iznos zaliha vinjeta po popisu, čiji je zbir 144.050,00 eura, dobija se iznos manjka na dan 01.07.2008.godine od 8.950,00 eura.

Neposredno na glavnom pretresu ovaj vještak je kazao, da u cijelosti ostaje pri nalazu i mišljenju datom od 28.11.2008.godine, a na pitanje po nalogu ukidnog rješenja Višeg suda B.Polje Kž.br. 720/10 od 08.10.2010.godine, koje glasi: - s obzirom na pravila ekonomskе struke i pravila finansijskog poslovanja i knjigovodstva i na okolnosti, da li je način zaduženja i razduženja kakav je bio konkretni slučaj u skladu sa Zakonskim odredbama odnosno pravilima struke, vještak je odgovorio, što se tiče pitanja zaduženja i razduženja optuženog u konkretnom slučaju jeste u skladu sa pravilima ekonomskе struke. **Medutim, smatra da popis nije uradjen u skladu konkretno sa pravilnikom o načinu i rokovima za vršenje popisa i uskladjivanja knjigovodstvenog stanja sa stvarnim stanjem, a što smatra da je i uzrok da zapisnik o popisu nije podписан od strane optuženog.** Konkretno čl. 11. citiranog Pravilnika predvidja u

tač. 3. citira, da popisna komisija je trebala da utvrди uzroke neslaganja izmedju stanja utvrđjenog popisom i knjigovodstvenog stanja u konkretnom slučaju uzroke nastalog manjka. Popisna komisija se na ovu činjenicu nije izjašnjavala iako je po pravilniku imala obavezu, pa je ostalo nejasno zbog čega je odnosno ostao uzrok nastalog manjka. Na pitanje Zamjenika ODT, da vještak pojasni šta je u toj specifikaciji tačno bilo navedeno odnosno kako su okrivljenog zadužili sa nominalnom vrijednošću od 153,000 eura tj. kako se do te vrijednosti došlo, da li su vinjete imale na sebi označene njihove nominalne vrijednosti i serijske brojeve, odgovorio je, da prema prilogu koji je dat uz ugovor o djelu nalazi se broj vinjeta od serijskog broja do serijskog broja, bez komada, a nema nominalne vrijednosti. Dalje na pitanje kako se iz te specifikacije može doći do utvrđenja da se radi o iznosu od 153,000 eura, odgovorio je, iz specifikacije bez prva dva reda se ne može utvrditi, taj iznos se utvrđuje na osnovu upisanog iznosa od 153,000 eura u tekstuallnom dijelu specifikacije. Dalje na pitanje može li vještak da se izjasni šta predstavljaju oznake M1, M2 itd. dali su te oznake način raspoznavanja vinjeta po njihovim nominalnim vrijednostima, odgovorio je, navedene oznake M1,M2,M3, misli da su oznake za nominalnu vrijednost vinjeta. Dalje na pitanje može li vještak da se izjasni na okolnost rukovodeći se svojim iskustvom i znanjem, novčanice, vinjete ili bilo koje druge hartije od vrijednosti koliko je posto mogućnost da dodje do greške u tačnosti određenog bunda, odgovorio je ne može se izjasniti a misli da zavisi od savjesti ljudi koji rukovode sa tim hartijama od vrijednosti, a greške se pojavljuju i u novcu i u hartijama od vrijednosti. Na pitanje branioca optuženog da se vještak izjasni jeli izvršeno brojanje mašinski ili ručno, odgovorio je, to se ne može izjasniti a konstatacije nema da je izvršeno mašinsko ili ručno brojanje. Dalje na pitanje može li se vještak izjasniti da li u zaduženju odnosno specifikaciji zaduženja je naznačen serijski broj svake vinjete i dali je to izvršeno zaduženje ručnim ili mašinskim brojanjem, odgovorio je zaduženje nije izvršeno po svakom serijskom broju već samo od broja do broja kao što se vidi, dali je izvršeno mašinsko ili ručno brojanje ne može se izjasniti jer te konstatacije nema.

Dakle, analizom izvedenih dokaza pa ih dovodeći u vezu sa odbranom optuženog, sud je stao na stanovište da nije dokazano da je optuženi K.V.a izvršio krivično djelo stavljeno mu na teret javnom optužbom.

Tako, optuženi se tokom postupka branio da nije prisvojio novac od Eko takse, tj. od prodaje vinjeta u naznačenom iznosu. Tvrđio je da je do manjka došlo zbog neadekvatnog zaduženja sa njima tj. da prilikom njihovog zaduženja nije sačinjen nikakav zapisnik niti su vinjete brojane po serijskim brojevima i vrijednostima (odnosno vinjete nijesu imale nominalnu vrijednost), da je on samo podpisao ugovor i prilog uz ugovor, da je ugovor podpisao, kao i prilog ali da vinjete nije brojao, jer su iste bile upakovane u fabričke štoseve, da je iste stavio u kasu koju je zadužio i da je kasu držao u zgradu policije na punktu. Inače, ključ od kase sa vinjetama pored njega imali su i predstavnici Ministarstva turizma iz Podgorice. Posebno naglašavajući da manjak nije nastao zbog njegovog neadekvatnog rada, već zbog nepravilnog zaduživanja i nebrojanja vinjeta po brojevima i vrijednostima. Smatra da je fabrički bilo ustošeno manje vinjeta a da je on podpisao da je zadužio više. Takodje je istakao da se dešavalo na punktovima gdje su se prodavale ove vinjete, da se zaduži manji broj, dok se kod nekih pojavljivao višak. Za svaku vinjetu koju je nalijepio na vozilo koje je ulazio u Crnu Goru pisao je račun i naplaćen iznos, a nakon završene smjene novac je predavao uz priznаницu u Banku.

Uvidom u dokumentaciju o zaduženju, kao i o razduženju a imajući u vidu iskaz svjedoka - punomoćnika Ministra turizma P. N., nesporno se potvrđuje odbrana optuženog.

Tako, iz ugovora o djelu br. 01-2201/2001 od 04.07., a koji je zaključen 15.06.2008.godine izmedju optuženog i Ministarstva turizma i zaštite životne sredine se utvrđuje, da optuženi sa danom podpisivanja ugovora preuzima, vinjete, po vrsti i količini, u skladu sa prilogom 1, koji predstavlja sastavni dio ugovora. Uz ugovor je priložen prilog 1, o zaduženju. U njemu se navodi da se izvršilac ugovora odnosno optuženi zadužuje sa vinjetama ukupne vrijednosti 153,000 eura prema specifikaciji. U toj specifikaciji samo su navedene oznake vinjeta, broj komada i serijski brojevi od do. Nigdje nije navedena nominalna vrijednost pojedinih vinjeta iz koje bi se vidjelo da one daju zbir ukupne vrijednosti od 153,000 eura.

Takodje, ne postoji valjan zapisnik o kontroli kasa optuženog od 01.07.2008.godine, već je provjera poslovanja optuženog izvršena na običnom papiru koji je podpisala D.a Š.. Ona je obračunala vrijednost nadjenih vinjeta u kasi i koliko je optuženi razdužio plaćajući po priznanim preko Banke a po završenim smjenama. Ovaj zapisnik optuženi nije potpisivao. Svjedok N.a P. je na glavnom pretresu decidno kazao da nije sačinio nikakav zapisnik o zaduženju optuženog predmetnim vinjetama i da prije zaduženja nije vršeno ni mašinsko ni fizičko - ručno brojanje vinjeta, a da je to moralno da se uradi. **Brojanje je vršeno fizički samo prilikom razduženja.** On je dozvolio mogućnost da je moglo da dodje do greške prilikom zaduženja optuženog sa vinjetama tj. da je optuženi zadužen sa većim brojem vinjeta, da je stvarno u štosevima bio manji broj vinjeta kako po vrsti, tako i broju odnosno po nominalnoj vrijednosti. Posebno je kazao da se u nekoliko slučajeva pojavio problem na graničnim prelazima u pogledu vinjeta, odnosno da su se radnici koji su radili na tim poslovima žalili na manjak a neki na višak i da su nakon toga naredili da radnici sa sobom nose kase u kojoj drže vinjete. Posebno je istakao da nezna da li je jedan ključ od kase mogao da otvara više kasa, jer to nijesu provjeravali.

Predhodno izloženom ide u prilog nalaz i mišljenje vještaka ekonomске struke dipl.ecc. D.Ć.a koji se izmedju ostalog izjasnio, da smatra da u konkretnom slučaju popis nije uradjen u skladu sa pravilnikom o načinu i rokovima za vršenje popisa i uskladjivanja knjigovodstvenog stanja sa stvarnim stanjem i citira čl. 11. Pravilnika koji predviđa u tač. 3., da popisna komisija je trebala da utvrdi uzroke neslaganja izmedju stanja utvrđenog popisom i knjigovodstvenog stanja u konkretnom slučaju uzrok je nastalog manjka, a popisna komisija se na ovu činjenicu nije izjašnjavala iako je po Pravilniku imala obavezu pa je ostalo nejasno šta je uzrok nastalog manjka. Takodje, se vještak izjasnio da zaduženje nije izvršeno po svakom serijskom broju, već samo od broja do broja, a dali je izvršeno mašinsko ili ručno brojanje ne može se izjasniti, jer te konstatacije nema, uz naglašavanje da novčanice i druge hartije od vrijednosti o tačnosti u buntovima se greške pojavljuju. Inače, nalaz ovog vještaka sud je cijenio kao objektivno i stručno dat.

Dakle, imajući u vidu izvedene dokaze i odbranu optuženog koji ne priznaje krivicu, ovaj sud nije mogao izesti drugačiji zaključak osim da nije bilo dokaza da je optuženi izvršio krivično djelo koje mu se stavlja na teret javnom optužbom. U konkretnom slučaju su postojale samo indicije, odnosno posredni dokazi koji u sebi sadrže i protivtvrdnje tj. suprotne dokaze, pa se u takvom slučaju svaka sumnja mora tumačiti u korist okrivljenog. Osudjujuća presuda se dakle ne može zasnovati na predpostavkama već na čvrstim i uvjerljivim dokazima tj., činjenice koje terete okrivljenog moraju biti apsolutno dokazane tokom postupka, što u konkretnom slučaju nije utvrđeno. S toga je sud i primijenio načelo "in dubio proreo" (u slučaju sumnje povoljnije za osumnjičenog), i optuženog oslobođio od optužbe shodno čl. 363. tač. 3. ZKP-a, usled nedostatka dokaza.

Ovaj sud je cijenio i ostale izvedene dokaze, koje nije posebno obrazlagao, nalazeći da isti nemaju karakter odlučnih činjenica za eventualno drugačije presudjenje u ovoj krivičnoj stvari, imajući u vidu ukupno činjenično stanje.

Shodno čl. 203. ZKP-a, odlučeno je da troškovi krivičnog postupka padaju na teret budžetskih sredstava.

Sa iznijetih razloga odlučeno je kao u izreci presude.

OSNOVNI SUD U BIJELOM POLJU

Dana: 10.12.2010. godine

Zapisničar Predsjednik vijeća - sudija,

Ljiljana Popović Rahmo Banda